

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.447 van 13 juni 2001
in de zaak A. 97.124/X-9856.**

In zake : de n.v. HUNGARIA IMMO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN PASSEL,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Frankrijklei 146

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. HUNGARIA IMMO op 3 november 2000 heeft ingediend om
de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de
beslissing van 13 september 2000 van de Vlaamse minister
van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende
verwerping van haar beroep tegen de registratie in de
inventaris van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfs-
ruimten;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 13 maart 2001
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 mei 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. CUYPERS die, loco Advocaat M. VAN PASSEL verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekende partij betoogt dat de bestreden registratie de onmiddellijke grondslag vormt voor een heffing voor het jaar 2000 en dat wanneer de registratie wordt geschorst, er geen heffing kan worden opgelegd, dat de schorsing van een bestuurshandeling, wat de uitvoering of de toepassing van die handeling betreft, voorlopig dezelfde uitwerking heeft als de vernietiging ervan, dat

het onroerend goed omwille van omstandigheden onafhankelijk van haar wil niet gebruikt kan worden en geen inkomsten meer opbrengt, dat voor het jaar 1998 een leegstandsheffing van 1.161.535 frank moest worden betaald, dat deze trend zich voortzet voor het jaar 1999 en allicht ook voor het jaar 2000, ingevolge de registratie, en dat deze toestand zonder enige twijfel tot haar faillissement leidt aangezien, zoals blijkt uit de balansgegevens, de heffing voor één jaar hoger is dan haar resterende vermogen;

Overwegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zijn rechtstreekse oorzaak moet vinden in het bestreden besluit als zodanig; dat een nadeel dat pas zal ontstaan ingevolge latere nog te nemen beslissingen, hoewel zij zijn gesteund op de bestreden beslissing, niet in aanmerking kan worden genomen; dat de registratie in de inventaris van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten op zich niet tot gevolg heeft dat de door de verzoekende partij aangevoerde heffing verschuldigd is; dat luidens de artikelen 26 en 33 van het decreet van de Vlaamse Raad van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten na een registratie niet automatisch een bepaald bedrag als heffing verschuldigd is, maar de heffing pas verschuldigd is nadat ze op naam van een bepaalde persoon werd ingekohierd en hem hiervan met een aangetekende brief kennis werd gegeven; dat luidens artikel 26, §§ 4 en 5, van hetzelfde decreet de persoon op wiens naam de heffing is ingekohierd tegen deze heffing evenals tegen de eventueel opgelegde administratieve geldboete een bezwaarschrift kan indienen bij de ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap, daartoe aangewezen door de Vlaamse regering en tevens om uitstel of spreading van betaling van de heffing verzoeken; dat in huidig stadium van de procedure het door de verzoekende partij ingeroepen

financieel nadeel hypothetisch is; dat het nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien juni tweeduizendeen, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BOVIN.